

BẢN TIN THỊ TRƯỜNG PHILIPPIN và PALAU

No.20- THÁNG 1 NĂM 2022

**THƯƠNG VỤ VIỆT NAM
TẠI PHILIPPINES**

TRONG SỐ NÀY

1. Tin thị trường-

Gạo và Xi Măng

7. Chuyên đề- RCEP

11. Đổi mới trong chính sách

TIN THỊ TRƯỜNG

Tiêu thụ gạo bình quân đầu người PLP giảm

BusinessMirror- Mức tiêu thụ gạo bình quân đầu người của PLP đã giảm 6% xuống còn 103,25 kg (2018) so với mức 109,87 kg (2016), theo báo cáo mới nhất từ Cục Thống kê Philippines (PSA).

Thứ trưởng Nông nghiệp phụ trách chính sách, kế hoạch và nghiên cứu Fermin D. Adriano cho rằng sự sụt giảm tiêu thụ bình quân đầu người là do thiếu gạo "giả tạo" trong năm 2018.

Dữ liệu PSA mới nhất cho thấy người Philippines ở decile thứ 10 hoặc 10% dân số có thu nhập cao nhất là những người ăn gạo lớn nhất trên cơ sở bình quân đầu người ở mức 117,38 kg.

Nhóm thu nhập thấp nhất ghi nhận mức tiêu thụ gạo bình quân đầu người thấp nhất ở mức 82,26 kg.

Đối với gạo xay xát loại thường, PSA ước tính mức tiêu thụ bình quân đầu người trung bình hàng năm của đất nước là 66,52 kg.

Mặt khác, mức tiêu thụ gạo xay xát bình quân đầu người thấp nhất được ghi nhận cho nhóm thu nhập 10 cao nhất ở mức 50,71 kg.

PSA lưu ý rằng mức tiêu thụ trung bình của gạo xay xát ngon là "cao hơn ở những cá nhân thuộc nhóm thu nhập cao hơn". Mức tiêu thụ gạo xay xát bình quân đầu người bình quân đầu người của cả nước ước tính khoảng 32,6 kg.

Tiêu thụ bình quân đầu người hàng năm dao động từ 10,46 kg cho nhóm 1 đến 65,53 kg cho nhóm 10.

Dữ liệu PSA chỉ ra rằng mức tiêu thụ gạo NFA bình quân đầu người của PLP trong năm 2018 ở mức 4,13 kg với những người thuộc nhóm thu nhập thấp nhất ghi nhận mức tiêu thụ cao nhất ở mức 7,21 kg.

Sự thiếu gạo "giả tạo" trong năm 2018 đã khiến giá thóc và giá bán lẻ gạo đạt mức cao kỷ lục. Điều này đã thúc đẩy chính phủ ban hành luật tự do hóa thương mại gạo, trong đó bãi bỏ quy định của ngành gạo vào năm 2019.

PHL được dự báo vẫn là nhà NK gạo hàng thứ 2 vào năm 2022

BusinessMirror- Philippines dự báo sẽ vẫn là nước mua gạo lớn thứ hai thế giới vào năm 2022 sau năm thứ ba liên tiếp với khối lượng nhập khẩu đạt 2,5 triệu tấn (MMT), Bộ Nông nghiệp Hoa Kỳ (USDA) cho biết.

Trong báo cáo ngũ cốc toàn cầu hàng tháng, USDA đã điều chỉnh tăng dự báo nhập khẩu gạo cho Philippines cả năm 2021 và 2022. USDA giải thích rằng nhập khẩu gạo của PLP đạt 2,8 MMT so với dự báo trước đó là 2,6 MMT, được thúc đẩy bởi "tốc độ nhập khẩu nhanh" từ Việt Nam, nhà cung cấp hàng đầu của PLP.

Trong năm nay, USDA đã tăng dự báo nhập khẩu gạo của PLP lên 2,5 MMT từ ước tính 2,4 MMT vào tháng trước do "dự kiến mua mạnh từ Việt Nam".

Bất chấp mức giảm 300.000 tấn nhập khẩu gạo dự kiến trong năm nay, Philippines sẽ vẫn là nước mua gạo lớn thứ hai thế giới trong năm thứ ba liên tiếp, dựa trên dữ liệu của USDA.

Trung Quốc dự báo vẫn là khách hàng mua gạo lớn nhất trong năm nay ở mức 4,6 MMT, giảm so với mức 4,75 MMT của năm ngoái, theo dữ liệu của USDA.

Tuy nhiên, USDA vẫn duy trì dự báo sản lượng gạo xay xát cho Philippines trong năm nay ở mức 12,3 MMT, thấp hơn một chút so với mức kỷ lục năm ngoái là 12,416 MMT. USDA cũng giữ tổng tiêu thụ và dự báo còn lại cho Philippines trong năm nay ở mức 14,85 MMT, cao hơn 400.000 tấn so với năm ngoái.

BusinessMirror đã phá vỡ câu chuyện rằng nhập khẩu gạo của nước này năm ngoái đã tăng 32% so với cùng kỳ năm ngoái lên 2,771 triệu tấn (MMT), khối lượng nhập khẩu lớn thứ hai của Philippines trong lịch sử.

Dữ liệu của Cục Công nghiệp Thực vật (BPI) được công bố cho công chúng trước đó cho thấy tổng nhập khẩu gạo năm ngoái đã tăng 672.000 tấn so với mức 2.099 MMT được ghi nhận vào năm 2020.

Dữ liệu lịch sử của chính phủ cho thấy đây là khối lượng nhập khẩu gạo cao thứ hai được ghi nhận bởi Philippines.

Dữ liệu của BPI cũng cho thấy Việt Nam vẫn là nhà cung cấp gạo hàng đầu của PKLP, chiếm 85% tổng lượng nhập khẩu hoặc khoảng 2,36 MMT.

Nhập khẩu gạo của Việt Nam năm ngoái đã tăng 29% từ 1,828 MMT vào năm 2020, dựa trên dữ liệu BPI- DA.

Nhà nhập khẩu gạo PLP hàng đầu năm ngoái là Nan Stu Agri Traders có trụ sở tại Davao với tổng khối lượng 169.774,95 tấn (MT), tiếp theo là Ban Industries Inc. có trụ sở tại Manila ở mức 129.339,28 tấn, theo dữ liệu của BPI.

Dữ liệu của BPI cho thấy tổng cộng 154 thực thể nhập khẩu gạo trong năm ngoài từ Campuchia, Trung Quốc, Ấn Độ, Ý, Nhật Bản, Hàn Quốc, Myanmar, Pakistan, Singapore, Tây Ban Nha, Đài Loan, Thái Lan và Việt Nam. Con số này thấp hơn so với 193 đơn vị nhập khẩu gạo trong năm 2020.

Nhà nhập khẩu xi măng Việt Nam gọi phí bán phá giá là phân biệt đối xử

BusinessWorld- Một nhà nhập khẩu xi măng từ Việt Nam cho biết ngành công nghiệp này đang bị đối xử không công bằng vì thuế chống bán phá giá đã được áp dụng đối với hàng nhập khẩu như vậy mặc dù cuộc điều tra về tác hại thực tế đối với các nhà sản xuất trong nước chỉ mới ở giai đoạn sơ bộ.

"(Bộ Thương mại và Công nghiệp (DTI) đã áp dụng) thuế bán phá giá mặc dù cuộc điều tra đang diễn ra. Đó là định kiến đối với các nhà sản xuất xi măng nước ngoài", Joel R. Butuyan, cố vấn của Omanco Material Vietnam Ltd. Co., nói với *BusinessWorld* qua điện thoại.

Ông Butuyan đã đại diện cho công ty của mình gần như thứ Hai trong một hội nghị sơ bộ trước Ủy ban Thuế.

Ủy ban Thuế cho biết tại hội nghị rằng UB không có thẩm quyền thu hồi lệnh thuế chống bán phá giá do DTI ban hành.

Omanco Material Việt Nam là một trong những công ty xi măng Việt Nam bị áp thuế chống bán phá giá tạm thời 4 tháng do DTI áp dụng vào ngày 6/12.

Bộ DTI đã căn cứ trên một kiến nghị được đệ trình bởi các nhà sản xuất xi măng trong nước Republic Cement & Building Materials, Inc., CEMEX Philippines Holdings, Inc. các công ty con Solid Cement Corp. và Apo Cement Corp., và Holcim Philippines, Inc. Các công ty trong nước đã gửi kết quả điều tra sơ bộ về xi măng Việt Nam.

Biên độ bán phá giá ước tính đối với xi măng loại 1 (còn gọi là Portland) nhập khẩu từ Việt Nam dao động từ 1,02 USD/tấn (MT) đến 10,53 USD/tấn, tương đương 2,69%-31,87% giá xuất khẩu. —

Marielle C. Lucenio

Philippines có thể tăng trưởng mạnh nhất ASEAN trong năm nay

MANILA, Philippines— Khu vực Đông Nam Á dự báo sẽ tiếp tục phục hồi trong năm nay, với Philippines được ghi nhận mức tăng trưởng mạnh nhất, nhưng các biến thể COVID-19 mới vẫn là mối đe dọa trong sự phục hồi của khu vực.

Trong bản dự báo kinh tế hàng tuần, công ty tình báo thị trường IHS Markit cho biết dự báo kinh tế sẽ tăng mạnh ở hầu hết các quốc gia Đông Nam Á ngoại trừ Myanmar.

Nhưng một triển vọng tích cực như vậy vẫn có rủi ro với sự xuất hiện liên tục của các biến thể mới, đặc biệt là sự lây lan nhanh chóng của Omicron có khả năng truyền cao.

Tuy nhiên, biến thể Omicron dự báo sẽ tác động đến khu vực trong quý I của năm 2022, có thể tạo ra sự gián đoạn tạm thời hơn đối với hoạt động kinh tế, tùy thuộc vào mức độ nghiêm trọng và thời gian của làn sóng dịch mới nhất.

Trong số tất cả các nền kinh tế trong khu vực, Philippines được thấy có sự tăng trưởng mạnh nhất với khoảng 7,2%. Mức này nằm trong mục tiêu 7-9% của chính phủ trong năm 2022. Con số này cũng cao hơn mức tăng trưởng kinh tế trung bình 5% của toàn khu vực.

Tiếp theo là Philippines là Việt Nam- khoảng 6%, Brunei- 5,8% và Malaysia -5,7%. Thái Lan được nhìn thấy tăng trưởng chậm nhất ở mức 3,8%.

Dự báo nhấn mạnh rằng nhu cầu trong nước sẽ là một động lực tăng trưởng ngày càng quan trọng, vì thị trường tiêu dùng đang phát triển nhanh chóng của các quốc gia ASEAN đông dân, đặc biệt là Indonesia, Philippines và Việt Nam, giúp thúc đẩy chi tiêu tiêu dùng. Nhu cầu trong nước sẽ hỗ trợ đà tăng trưởng trong nước vì đại dịch đang dần được giảm thiểu bởi tỷ lệ tiêm chủng cao và các phương pháp điều trị y tế mới.

Tuy nhiên, về mặt tiêm chủng, Philippines vẫn tụt hậu trong khu vực và chỉ đi trước Myanmar và Indonesia.

Trong khi động lực tăng trưởng kinh tế được cải thiện trong năm nay, hầu hết các nước ASEAN sẽ phải đối mặt với thách thức trung hạn của việc củng cố tài khóa. Điều này là do mức chi tiêu của chính phủ cao kể từ năm 2020 như một phần của phản ứng tài khóa, từ đó dẫn đến những bước nhảy vọt lớn về tỷ lệ nợ trên GDP. Trong khi khu vực này phải chịu những cú sốc kinh tế tiêu cực kéo dài do đại dịch, ASEAN sẽ tiếp tục là một trong những khu vực phát triển nhanh nhất thế giới trong dài hạn. Tổng nền kinh tế ASEAN được dự báo sẽ tăng hơn gấp đôi trong thập kỷ tới, tăng từ 3 nghìn tỷ USD năm 2020 lên 6,5 nghìn tỷ USD vào năm 2030. Tốc độ tăng trưởng nhanh chóng này sẽ được thúc đẩy bởi cả xuất khẩu và nhu cầu trong nước. Xuất khẩu của ASEAN sẽ được thúc đẩy bởi sự tăng trưởng mạnh mẽ trong xuất khẩu sang các thị trường châu Á - Thái Bình Dương đang phát triển nhanh khác, đặc biệt là Trung Quốc và Ấn Độ.

Thiệt hại cho nông nghiệp lên tới P362M; ngành gạo bị ảnh hưởng nặng nhất

Dù cơn bão "Odette" (tên quốc tế: Rai) đã qua Philippines, ngành nông nghiệp tiếp tục quay cuồng sau hậu quả của cơn bão tàn phá một số vùng.

Bộ Nông nghiệp (DA) báo cáo rằng thiệt hại nông nghiệp đã tăng lên P362,3 triệu, ảnh hưởng đến 12.906 nông dân và ngư dân ở các vùng Calabarzon, Bicol, Tây Visayas, Trung Visayas, Đông Visayas, Bán đảo Zamboanga, Trung Mindanao, Davao và Caraga.

Tổn thất về sản lượng tăng lên 20.319 tấn, trải dài trên 23.438 ha diện tích nông nghiệp. Các mặt hàng bị ảnh hưởng bao gồm gạo, ngô, cây trồng có giá trị cao và thủy sản.

Ngành lúa gạo chịu thiệt hại nặng nề nhất với thiệt hại được báo cáo là P277,6 triệu với khối lượng sản xuất bị thiệt hại được chốt ở mức 15.321 tấn và 21.150 ha đất nông nghiệp bị ảnh hưởng.

Ngành ngô chịu thiệt hại trị giá 69,6 triệu P69,6 triệu P tương đương với tổn thất sản xuất 4.911 tấn và tổng cộng 2.155 ha diện tích nông nghiệp bị ảnh hưởng.

Ngành thủy sản chịu thiệt hại lên tới 10,5 triệu P10,5 triệu bao gồm 446 ngư dân. Nó ảnh hưởng đến sản xuất thủy sản, tàu đánh cá và bánh răng, lưới cá và lưới mang.

Thiệt hại đối với các loại cây trồng có giá trị cao không thay đổi ở mức P4,6 triệu bao gồm 140 ha diện tích nông nghiệp. Các loại rau và cacao bị ảnh hưởng.

Quỹ phản ứng nhanh

Trong khi đó, P1,35 tỷ giá trị hỗ trợ sẵn có đang chờ nông dân và ngư dân bị ảnh hưởng nghiêm trọng bởi Odette, bao gồm Quỹ phản ứng nhanh trị giá P1 tỷ để phục hồi các khu vực bị ảnh hưởng; Hạt gạo trị giá P148 triệu, hạt giống ngô trị giá P57,6 triệu và các loại rau trị giá P44,6 triệu; Hỗ trợ vay khẩn cấp trị giá 100 triệu P100 triệu theo Chương trình Hỗ trợ Phục hồi và Sống sót của Hội đồng Chính sách Tín dụng Nông nghiệp; P1,64 triệu đồng và hỗ trợ ngư dân bị ảnh hưởng từ Cục Thủy sản và Thủy sản; P625.150 trị giá thuốc và sinh học cho nhu cầu gia súc và gia cầm từ Văn phòng thực địa khu vực 5 của DA ở Vùng Bicol; và các quỹ từ Tập đoàn Bảo hiểm Cây trồng Philippines để bồi thường cho nông dân bị ảnh hưởng.

DTI gia hạn kêu gọi Thượng viện phê chuẩn RCEP

BIZ, Inquirer- Bộ Thương mại và Công nghiệp (DTI) một lần nữa kêu gọi Thượng viện sớm phê chuẩn sự tham gia của Philippines vào Hiệp định Đối tác Kinh tế Toàn diện Khu vực (RCEP), được coi là thỏa thuận thương mại lớn nhất thế giới sẽ có hiệu lực vào ngày 1/1/2022.

Philippines đã ký RCEP vào tháng 11 năm 2020 với phần còn lại của ASEAN và Úc, New Zealand, Hàn Quốc, Nhật Bản và Trung Quốc. RCEP sẽ không bao gồm Ấn Độ, cho đến khi nước này từ chối tham gia các cuộc đàm phán.

Theo quy định của Hiến pháp, Thượng viện phải phê chuẩn các hiệp định thương mại tự do như RCEP. Quốc hội đã kết thúc các phiên họp vào năm 2021 nhưng DTI hy vọng rằng Thượng viện sẽ đặt việc phê duyệt thỏa thuận thương mại lên hàng đầu trong chương trình nghị sự khi nó tiếp tục các phiên họp vào năm tới.

RCEP chiếm 30% nền kinh tế toàn cầu. Tuy nhiên, ước tính xuất khẩu của Philippines sang các nước theo thỏa thuận thương mại lớn do Trung Quốc dẫn đầu ban đầu sẽ giảm 100 triệu USD vì nó sẽ thua các nước thành viên khác với những nhượng bộ thương mại tốt hơn, theo ước tính của Hội nghị Liên Hợp Quốc về Thương mại và Phát triển (UNCTAD).

Tuy nhiên, lợi ích của việc tham gia vẫn sẽ lớn hơn tác hại tiềm tàng đối với nền kinh tế địa phương, theo báo cáo mới nhất của UNCTAD về tác động thương mại của RCEP.

Báo cáo của UNCTAD, có tiêu đề A New Centre of Gravity, xuất khẩu của Nhật Bản sẽ được hưởng lợi nhiều nhất từ các nhượng bộ thương mại, với các lô hàng ra nước ngoài của họ được cho là tăng 20,2 tỷ USD. Tiếp theo là Trung Quốc và Hàn Quốc, với mức tăng tổng thể lần lượt là 11,2 tỷ USD và 6,7 tỷ USD.

"Mặt khác, nhượng bộ thuế quan RCEP dẫn đến xuất khẩu thấp hơn cho Campuchia, Indonesia, Philippines và Việt Nam", báo cáo lưu ý rằng đây là tác động của chuyển hướng thương mại, trong đó các nước RCEP khác muốn đặt hàng từ các thành viên khác.

"Ví dụ, một số mặt hàng nhập khẩu của Trung Quốc từ Việt Nam sẽ được thay thế bằng hàng nhập khẩu từ Nhật Bản vì tự do hóa thuế quan mạnh mẽ hơn giữa Trung Quốc và Nhật Bản", báo cáo lưu ý sự sụt giảm 1,5 tỷ USD trong xuất khẩu sang Việt Nam.

Tuy nhiên, sự chuyển hướng thương mại sẽ xảy ra ngay cả khi các nước không tham gia RCEP, UNCTAD cho biết. Về bản chất, cơ quan liên hợp quốc cho biết vẫn tốt hơn nếu tham gia thỏa thuận vì những lợi ích khác đi kèm với RCEP, chẳng hạn như đầu tư trực tiếp nước ngoài và chia sẻ công nghệ.

"Tiềm năng lớn của hiệp định RCEP trong việc tạo ra thương mại cho các nền kinh tế thành viên cũng ngụ ý rằng ngay cả đối với các thành viên ban đầu có thể bị ảnh hưởng tiêu cực bởi các hiệu ứng chuyển hướng thương mại, tốt hơn là tham gia hơn là ra khỏi hiệp định RCEP", UNCTAD cho biết. "Không chỉ vì là một phần của thỏa thuận tạo ra thương mại bổ sung có thể bù đắp những tổn thất, mà còn vì nó tăng cường hội nhập kinh tế và những lợi ích có thể đi kèm với nó, chẳng hạn như đầu tư trực tiếp nước ngoài, chia sẻ công nghệ, chuyển đổi cơ cấu, trong số những người khác", tuyên bố cho biết thêm.

CHUYÊN ĐỀ-RCEP LÀ YẾU TỐ THÚC ĐẨY PHỤC HỒI KINH TẾ PHILIPPIN

Nền kinh tế Philippines giảm 9,6% trong năm 2020, mức giảm mạnh nhất được ghi nhận kể từ sau Thế chiến 2. Và khi Philippines tiếp tục phục hồi sau tác động của đại dịch Covid-19, Bộ Thương mại và Công nghiệp (DTI) đang ngân hàng về Hiệp định Đối tác Kinh tế Toàn diện Khu vực (RCEP) để giúp hỗ trợ phục hồi.

RCEP, được mệnh danh là thỏa thuận thương mại tự do lớn nhất thế giới, sẽ có hiệu lực vào ngày 1/1/2022. Đây là hiệp định thương mại tự do giữa Hiệp hội các quốc gia Đông Nam Á (ASEAN) gồm 10 thành viên, Trung Quốc, Nhật Bản, Australia, New Zealand và Hàn Quốc.

RCEP chiếm 50% sản lượng sản xuất toàn cầu; 50% sản lượng ô tô toàn cầu; 70% sản lượng điện tử; 26% khối lượng thương mại chuỗi giá trị toàn cầu (GVC); 60% GVC cho các thiết bị điện/ máy móc, dầu khí / hóa chất, dệt may, kim loại và thiết bị vận tải; Đóng góp 35% vào xuất khẩu điện tử và máy móc toàn cầu; và các trung tâm GVC chính của các nền kinh tế lớn như Hàn Quốc, Nhật Bản và Trung Quốc.

Hiện nay, 6 quốc gia thành viên ASEAN là Brunei, Campuchia, Singapore, Cộng hòa Dân chủ Nhân dân Lào, Thái Lan và Việt Nam; và bốn đối tác thương mại tự do của ASEAN là Úc, Trung Quốc, Nhật Bản và New Zealand đã đệ trình các công cụ phê chuẩn tương ứng cho RCEP.

Khi hiệp định có hiệu lực ngày càng gần hơn, DTI đang thúc giục Thượng viện đồng thuận ngay lập tức với RCEP.

Trợ lý Bộ trưởng Thương mại Allan Gepty cho biết những lợi ích và cơ hội mà thỏa thuận sẽ tạo ra không thể được nhấn mạnh quá mức.

"Chỉ riêng quy mô của thị trường và mức độ các hoạt động kinh tế xảy ra trong khu vực đòi hỏi đất nước phải là một phần của khu vực thương mại tự do này. Đó là chưa kể đây là một FTA (hiệp định thương mại tự do) do ASEAN dẫn đầu", ông Gepty nói.

Theo DTI, thỏa thuận này chiếm 51% xuất khẩu của Philippines, 68% nhập khẩu của nước này và 58% nguồn vốn đầu tư trực tiếp nước ngoài (FDI) vào năm 2020.

DTI, trích dẫn một nghiên cứu được thực hiện bởi nhà nghiên cứu của Viện Nghiên cứu Phát triển Philippines (PIDS), Tiến sĩ Francis Quimba, cho biết trong số các bên RCEP, Philippines và Việt Nam đều sẽ gặt hái với sự gia tăng khoảng 2% tăng trưởng tổng sản phẩm quốc nội (GDP) thực tế.

Điều này có thể được quy cho chi phí giao dịch thấp hơn do có thể tìm nguồn cung ứng nguyên liệu thô và đầu vào rộng hơn cho các lĩnh vực sản xuất được cung cấp trong FTA.

Đối với Philippines, RCEP dự kiến sẽ tạo ra mức tăng 10,47% trong xuất khẩu của nước này và tăng 2,02% GDP thực tế.

Phân tích của Quimba được đo lường trong bối cảnh chi phí thương mại gia tăng do đại dịch gây ra và bằng cách thiết lập tác động đối với thương mại nếu đất nước không kịp thời tham gia hoặc từ chối hiệp định thương mại tự do lớn.

Chuyên gia PIDS cũng tuyên bố rằng việc không tham gia sẽ dẫn đến sự sụt giảm cao nhất đối với Philippines và Việt Nam về xuất khẩu và GDP. Ông cũng lưu ý rằng nước này sẽ không chỉ bỏ lỡ mức tăng trưởng dự báo mà còn có sự sụt giảm 0,26% GDP thực tế.

Phê chuẩn RCEP vào cuối năm nay để tránh mất cơ hội

"Các nền kinh tế không phê chuẩn thỏa thuận sẽ bị ảnh hưởng bất lợi. Philippines và Việt Nam nằm trong số các quốc gia có tăng trưởng xuất khẩu tích cực khi RCEP có hiệu lực, và phần lớn sự tăng trưởng đến từ biên độ sản phẩm mới, nơi những đổi mới bắt nguồn", Quimba nói.

RCEP gửi tín hiệu tích cực đến các doanh nghiệp và nhà đầu tư.

Theo Gepty, là một phần của RCEP có nghĩa là nước này đang cung cấp một môi trường kinh doanh ổn định và có thể dự đoán được.

Điều này có nghĩa là bất kể bất kỳ thay đổi nào trong lãnh đạo trong nước, các chính sách thương mại và đầu tư vẫn chắc chắn. "RCEP nhằm mục đích tạo ra một môi trường kinh doanh thuận lợi trong khu vực có lợi cho đầu tư. RCEP cũng sẽ thúc đẩy một khuôn khổ pháp lý thuận lợi cho thương mại điện tử, đặc biệt là trong thời điểm các hoạt động xuyên biên giới ngày càng chuyển dịch trực tuyến", ông Gepty nói.

Trong bối cảnh sự phản đối của một nhóm nông dân, Gepty cũng làm rõ rằng thỏa thuận này cung cấp cơ hội lớn cho ngành nông nghiệp, từ tăng cường tiếp cận thị trường, các biện pháp tạo thuận lợi thương mại, tham vấn ràng buộc thời gian trong việc giải quyết các vấn đề thương mại đến đầu tư nhiều hơn vào nghiên cứu và phát triển (R & D) trong khoa học nông nghiệp và thậm chí cả sản xuất.

Ông Gepty nói rằng các sản phẩm nông nghiệp rất nhạy cảm đối với Philippines bị loại khỏi Lịch trình cam kết của nước này. "Điều này có nghĩa là các sản phẩm này vẫn được bảo vệ bởi thuế quan".

Số sản phẩm nông nghiệp này bao gồm thịt lợn, thịt gia cầm, khoai tây, hành tây, tỏi, bắp cải, đường, cà rốt và gạo. "Nông dân và các nhà sản xuất của chúng ta nên xem RCEP là cơ hội để họ có thể tiếp cận ổn định với các đầu vào và thực hiện trang trại rẻ hơn như phân bón, thuốc trừ sâu và máy móc nông nghiệp", ông nói. "Họ cũng có thể xuất khẩu sản phẩm của mình sang khu vực RCEP với một thỏa thuận ưu đãi và tạo thuận lợi thương mại hơn, và trong quá trình này, RCEP sẽ khuyến khích đầu tư vào chế biến thực phẩm và thậm

chí R&D trong khoa học và công nghệ nông nghiệp. Tóm lại, ngành nông nghiệp của chúng tôi sẽ gặt hái những lợi ích này đồng thời được hưởng bảo hộ thuế quan đối với một số sản phẩm nông nghiệp nhất định", ông Gepty nói thêm.

Về phần mình, Bộ trưởng Thương mại Ramon Lopez cũng nhấn mạnh tầm quan trọng của việc Philippines tham gia RCEP.

Theo ông Lopez, RCEP sẽ đóng một vai trò quan trọng trong việc thúc đẩy tăng trưởng kinh tế công bằng, bao gồm cả các doanh nghiệp siêu nhỏ, nhỏ và vừa, thông qua việc mở rộng liên kết thương mại, dịch vụ và đầu tư khu vực.

Khi một số đối tác thương mại quan trọng của đất nước có mặt trong thỏa thuận, ông cũng nhấn mạnh rằng lợi ích cho đất nước vượt xa chi phí không tham gia, và kêu gọi hoàn thành kịp thời các thủ tục trong nước trong năm.

RCEP cung cấp một khuôn khổ nhằm tiếp tục hạ thấp các rào cản thương mại và đảm bảo khả năng tiếp cận thị trường đối với hàng hóa và dịch vụ được cải thiện cho các doanh nghiệp trong khu vực được đặc trưng bởi cơ sở tiêu dùng tiềm năng trị giá 2,3 tỷ USD và GDP tập thể chiếm gần 33% GDP, thương mại toàn cầu và đầu tư trực tiếp nước ngoài toàn cầu của thế giới.

"Lợi ích của hiệp định RCEP đối với Philippines vượt xa chi phí không tham gia. Chúng tôi kêu gọi Thượng viện đồng thuận RCEP trong năm nay để cho phép nước này trở thành một phần của khu vực thương mại tự do lớn nhất này và đảm bảo rằng chúng tôi tận dụng thỏa thuận lớn này để tạo điều kiện cho tăng trưởng kinh tế sau đại dịch", người đứng đầu Bộ Thương mại Philippines nói thêm.

Lopez đảm bảo rằng mạng lưới an toàn được đưa ra để bảo vệ các nhà sản xuất nông nghiệp địa phương.

"Chính phủ, cùng với các nhà kinh tế và chuyên gia chủ chốt, đã cho thấy lợi ích ròng của việc trở thành một phần của RCEP và đóng góp tích cực của nó vào GDP và thương mại, và ngược lại, tác động tiêu cực đến tăng trưởng, thương mại, đầu tư và việc làm của Philippines bị trì hoãn hoặc không tham gia", Lopez nói.

"Chúng ta không nên bị bỏ lại phía sau. Có đủ mạng lưới an toàn cho các lĩnh vực dễ bị tổn thương và thậm chí loại trừ danh sách các sản phẩm nông nghiệp nhạy cảm", ông nói thêm.

Trong khi đó, một nhà kinh tế từ Rizal Commercial Banking Corp. (RCBC) cũng tin rằng sự tham gia của nước này vào RCEP sẽ giúp thúc đẩy tăng trưởng kinh tế- "Nếu đất nước trở thành thành viên của RCEP, điều này sẽ giúp tăng trưởng hơn nữa trong thương mại bên

ngoài, về xuất khẩu và nhập khẩu, do đó có thể, lần lượt, góp phần vào tăng trưởng kinh tế tổng thể lớn hơn".

Thu hút thêm đầu tư nước ngoài

Ông cũng đồng ý rằng sự tham gia của Philippines vào thỏa thuận sẽ giúp thu hút thêm đầu tư nước ngoài vào nước này.

Ricafort cho biết các công ty đa quốc gia có thể biến nước này thành cơ sở sản xuất của họ để quản lý tốt hơn chuỗi cung ứng của họ trong khu vực, cũng như là cửa ngõ vào các nước thành viên khác của RCEP và các nước đối tác FTA khác.

"Ưu tiên chính sách ngay bây giờ như một phần của chương trình kinh tế là tạo ra càng nhiều việc làm và các cơ hội kinh doanh khác có thể, đặc biệt nếu là một quốc gia thành viên của RCEP sẽ giúp thúc đẩy phục hồi kinh tế từ đại dịch, thông qua thương mại bên ngoài gia tăng và khuyến khích đầu tư nhiều hơn, tất cả tạo ra nhiều sinh kế và các cơ hội kinh doanh khác trong nước, " Ricafort nói.

Ông Ricafort cho biết để cạnh tranh tốt hơn với các quốc gia thành viên RCEP khác với chi phí lao động và chi phí sinh hoạt tổng thể thấp hơn nhiều, Philippines có thể định vị các hoạt động sản xuất giá trị gia tăng cao hơn đòi hỏi kỹ năng cao hơn hoặc cao hơn trong chuỗi cung ứng toàn cầu.

Theo ông, Philippines "là một thị trường và cơ sở sản xuất hấp dẫn với dân số khoảng 110 triệu người hoặc lớn thứ 12 trên thế giới, như một nguồn tăng trưởng hữu cơ cho một số công ty đa quốc gia".

NHỮNG ĐỔI MỚI VỀ CHÍNH SÁCH KINH TẾ PHILIPPINES

Philippines cho phép 100% quyền sở hữu nước ngoài đối với dịch vụ công

ASEANBreafing- Thượng viện Philippines đã thông qua bản đọc thứ ba và cuối cùng của Dự luật Thượng viện (SB) 2094, sửa đổi Đạo luật Dịch vụ Công bằng cách cho phép sở hữu 100% các dịch vụ công cộng nước ngoài như viễn thông, hàng không, vận chuyển và đường sắt.

Dự luật SB 2094 phân biệt rõ ràng giữa định nghĩa về dịch vụ và tiện ích công cộng kể từ Hiến pháp năm 1987, chỉ các công ty thuộc sở hữu ít nhất 60% của người Philippines mới được cấp phép, giấy chứng nhận và nhượng quyền thương mại để hoạt động như một tiện ích công cộng.

SB 2094 thu hẹp các tiện ích công cộng sau:

- Phân phối điện;
- Truyền tải điện;
- Sân bay;
- Cảng biển;
- Phân phối và thoát nước đường ống nước;
- Đường cao tốc và đường cao tốc; và
- Xe công ích.

Điều này có nghĩa là sẽ không có hạn chế về quyền sở hữu nước ngoài đối với các cam kết công nghiệp không được phân loại là tiện ích công cộng. Tuy nhiên, để bảo vệ an ninh quốc gia, SB 2094 có các biện pháp bảo vệ cấm các doanh nghiệp nhà nước nước ngoài sở hữu vốn trong một dịch vụ công cộng được phân loại là cơ sở hạ tầng quan trọng. Hội đồng An ninh Quốc gia của chính phủ sẽ tiến hành xem xét các khoản đầu tư nước ngoài như vậy.

Chính phủ Philippines hy vọng điều này sẽ thúc đẩy các ngành công nghiệp địa phương thu hút thêm đầu tư và bí quyết để cải thiện cơ sở hạ tầng công cộng. Nền kinh tế Philippines là một trong những nền kinh tế bị ảnh hưởng tiêu cực nhất trong ASEAN, với GDP giảm 9,5% vào năm 2020 và nợ quốc gia tăng lên 10,3 nghìn tỷ PHP (201 tỷ USD).

Tự do hóa nền kinh tế sẽ cho phép Philippines đạt được lực kéo tương tự trong đầu tư nước ngoài như các quốc gia ASEAN khác nhận được. Trong số 137 tỷ USD đầu tư trực tiếp nước ngoài mà ASEAN nhận được trong năm 2020, chỉ có 6,5 tỷ USD được chuyển đến Philippines.

Hơn nữa, Philippines có thể phải đối mặt với một con đường dài để phục hồi so với các nước láng giềng ASEAN. Nó áp đặt các biện pháp phong tỏa và các gói kích thích khắc nghiệt và lâu dài hơn do chính phủ ban hành đã bảo thủ hơn so với các thành viên ASEAN khác.

Philippines tiếp tục cải cách kinh doanh

Để đảm bảo sự phục hồi bền vững sau đại dịch, Philippines đã ban hành một số biện pháp để tạo thuận lợi cho kinh doanh tại nước này.

Đạo luật CREATE

Một trong những cải cách quan trọng nhất là thông qua Đạo luật Phục hồi doanh nghiệp và Ưu đãi thuế cho doanh nghiệp (Đạo luật CREATE), được thông qua thành luật vào tháng 3 năm 2021. Theo Đạo luật CREATE, các công ty nước ngoài được giảm thuế suất thuế thu nhập doanh nghiệp (CIT) xuống 25% từ 30% (cao nhất trong ASEAN) cho đến năm 2022. Từ năm 2023 trở đi, thuế suất thuế TNDN sẽ giảm 1% cho đến khi đạt 20% vào năm 2027.

Các tập đoàn trong nước có thu nhập chịu thuế từ 5 triệu PHP (97.000 USD) trở xuống có thể được hưởng thuế suất thuế TNDN là 20% và những người có thu nhập trên 5 triệu PHP (97.000 USD) đủ điều kiện hưởng thuế suất thuế TNDN 25%.

Đạo luật CREATE cũng đã thực hiện một hệ thống khuyến khích dựa trên hiệu suất, nhằm mục tiêu và giới hạn thời gian. Như vậy, các ưu đãi dài hơn được đưa ra cho các lĩnh vực tinh vi hơn nằm ở các khu vực kém phát triển của đất nước.

Điều này bao gồm thời gian ân hạn thuế thu nhập từ bốn đến bảy năm, tiếp theo là mức thuế TNDN đặc biệt là năm phần trăm. CREATE cũng cung cấp miễn thuế giá trị gia tăng (VAT) đối với hàng nhập khẩu và thuế VAT không đánh giá đối với các giao dịch mua tại địa phương đối với hàng hóa và dịch vụ trong một dự án hoặc hoạt động đã đăng ký.

Hơn nữa, Ủy ban đánh giá ưu đãi tài chính (FIRB) - một cơ quan chính phủ chịu trách nhiệm giám sát việc giảm thuế - đã được trao quyền đề xuất các ưu đãi tài chính và phi tài chính cho các doanh nghiệp đã đăng ký. Bằng cách trao quyền như vậy cho FIRB, Đạo luật CREATE có thể cung cấp các biện pháp phù hợp nhất với nhu cầu cụ thể của các doanh nghiệp hoạt động tại Philippines.

Sửa đổi Đạo luật Tự do hóa Thương mại Bán lẻ

Một cải cách khác mà chính phủ đang tìm cách ban hành là sửa đổi Đạo luật Tự do hóa Thương mại Bán lẻ (RTLA) vào tháng 5 năm 2021, nhằm giảm các yêu cầu vốn trả cho các doanh nghiệp bán lẻ nước ngoài từ 2,5 triệu đô la Mỹ xuống còn 500.000 đô la Mỹ.

Để bảo vệ các doanh nghiệp nhỏ và siêu nhỏ, chiếm 96% doanh nghiệp ở Philippines, các nhà bán lẻ nước ngoài muốn thành lập nhiều hơn một cửa hàng vật lý phải đầu tư ít nhất 10 triệu PHP (200.000 USD) cho mỗi cửa hàng. Số tiền này thấp hơn nhiều so với 830.000 USD, được áp dụng trước khi sửa đổi RTLA.

RTLA sửa đổi cũng loại bỏ các yêu cầu sơ tuyển bắt buộc một nhà bán lẻ nước ngoài phải có được chứng nhận sơ tuyển từ Hội đồng đầu tư.

Một đề xuất quan trọng trong RTLA sửa đổi là xóa Mục 7, yêu cầu các doanh nghiệp thương mại bán lẻ có hơn 80% sở hữu nước ngoài phải cung cấp trong vòng tám năm, tối thiểu 30% vốn chủ sở hữu cho công chúng thông qua bất kỳ sàn giao dịch chứng khoán

nào ở Philippines. Với sửa đổi này, các doanh nghiệp bán lẻ thuộc sở hữu nước ngoài có thể vẫn là doanh nghiệp tư nhân.

THƯƠNG VỤ VIỆT NAM TẠI PHILIPPINES (VTOPH)

ĐT: + 63 28 4043659

Email: ph@moit.gov.vn

Địa chỉ: 670 Ocampo Street, Malate, Metro Manila

Post No. 1017